AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 5.9.2006
COM(2006) 485 végleges

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat célkitűzései**

E javaslat célja, hogy a kereskedelmileg legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit a 2007. évre.

- **Általános háttér**

A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelettel összhangban a közös halászati politika fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítja az élő vízi erőforrások kiaknázását. E célkitűzések elérésének egyik fontos eszköze a halászati lehetőségeknek a teljes kifogható mennyiségek (TAC), kvóták és halászatierőkifejtés-korlátozások formájában történő éves meghatározása.

A balti-tengeri halászati lehetőségeket első alkalommal 2006-ra vonatkozóan rögzítették külön rendelettel az egyszerűsítés és az érthetőség érdekében, nevezetesen a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 52/2006/EK tanácsi rendelettel.

A 2007-es balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozóan a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) 2006. júniusában bocsátott ki tudományos szakvéleményt. A tudományos szakvélemény alapján a Közösség a 2006 júliusában parafált új kétoldalú halászati megállapodás keretében az Orosz Föderációval megvitatta a teljes kifogható mennyiségeket, kvótákat és a kapcsolódó feltételeket. E megállapodás hivatalosan nem lép hatályba annak mindkét fél általi megkötéséig, ami a Közösség részéről egy bizottsági javaslat alapján elfogadott tanácsi határozattal történik. A felek azonban megállapodtak abban, hogy a megállapodás ideiglenes alkalmazása [levélváltás] alapján már 2007. január 1-jétől gazdálkodási intézkedéseket vezetnek be a közösen halászott állományokra vonatkozóan. A közös halászati politikával összhangban áll az, amiben a Közösség és az Orosz Föderáció megállapodott.

A javaslat a balti-tengeri halászat 2007-es szabályozását illetően három fontos szakaszra tagolódik, amelyek a következők: a teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat meghatározó szakasz, a halászati erőkifejtést korlátozó szakasz és a kapcsolódó technikai és ellenőrzési intézkedéseket megállapító szakasz.

Az ICES nemrégiben kibocsátott tudományos szakvéleményében jelezte, hogy a Balti-tengerben élő két tőkehalállomány károkat szenved a nem fenntartható módon folytatott halászat következtében. A keleti állományt illetően az ICES a halászat betiltását javasolta 2007-re, valamint egy helyreállítási terv kidolgozását és végrehajtását. A cél tehát egy olyan többéves, a balti-tengeri tőkehalhalászatra vonatkozó gazdálkodási terv kidolgozása, amely biztosítja, hogy a balti-tengeri tőkehalállományok halászata a közös halászati politika

fenntartható gazdasági, környezeti és szociális feltételek megteremtésére irányuló általános célkitűzésével összhangban történjen. A Bizottság nemrégiben előterjesztett egy ilyen tervre vonatkozó tanácsi rendeletjavaslatot[1]. Az e javaslatban előterjesztett, a tőkehalállományok helyreállításával kapcsolatos nyomon követési, vizsgálati és felügyeleti intézkedések összhangban állnak az említett rendeletjavaslatban foglalt intézkedésekkel.

- **Hatályos rendelkezések a javaslat által szabályozott területen**

A halászati lehetőségek és azok tagállamok közötti elosztása az évente elfogadott rendeletek rendelkezéseitől függ. A legutóbbi ilyen rendelet a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 52/2006/EK tanácsi rendelet.

A balti-tengeri halászati gazdálkodás tekintetében fontos még a Balti-tenger, a Bæltek és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1434/98/EK rendelet módosításáról és a 88/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. december 21-i 2187/2005/EK tanács rendelet.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel**

A javasolt intézkedéseket a közös halászati politika célkitűzéseivel összhangban dolgozták ki, és azok összeegyeztethetők a Közösség fenntartható fejlődési politikájával.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A javaslatnak a halászati erőkifejtés korlátozásával és a kapcsolódó technikai intézkedések megállapításával kapcsolatos szakaszai összhangban vannak a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 52/2006/EK tanácsi rendelettel összefüggésben a Tanácsban 2005 decemberében meghozott döntésekkel. E szövegrészeket már 2005-ben egyeztették a halászati ágazattal, a balti-tengeri halászattal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel és az érintett tagállamokkal.

A 2006 márciusában létrehozott balti-tengeri regionális tanácsadó bizottsággal előzetes konzultációt folytattak annak 2006. júniusban megtartott végrehajtó bizottsági ülésén. A javaslat tudományos alapját az ICES szolgáltatta, és a Halászati Főigazgatóság kifejtette, hogy a 2007. évi teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat milyen szabályok szerint határozza meg. A közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javításáról szóló, 2006. május 24-i 246/2006 bizottsági közleményben körvonalazott jogalkotási javaslatok, illetve döntések időzítésének új ütemterve alapján a balti-tengeri regionális tanácsadó bizottság nem adhatott hivatalos választ e javaslat előterjesztése előtt. Az ülésen kifejtett előzetes álláspontokat azonban figyelembe vették a javaslatban.

[1] COM(2006) 411 végleges, 2006. július 24.

Az ülésen megvitatták a két tőkehalállomány állapotát. Mindkét tőkehalállományt túlhalásszák, a Balti-tenger keleti részén élő állománynak pedig a szaporodóképessége is csökkent. Az ICES a nyugati állomány tekintetében a halászat jelentős csökkentését javasolta annak érdekében, hogy az állomány szaporodóképes biomasszáját az elővigyázatossági szintek felett lehessen tartani, a keleti állományra vonatkozóan pedig az elővigyázatossági szintek alapján a halászat betiltását javasolta annak biztosítására, hogy az állomány létszáma visszaálljon a biztonságos biológiai határértékekre. A keleti állomány egy éven belül történő helyreállításához szükséges mértékű csökkentés végrehajtása azonban megrendítené a halászati ágazat gazdasági alapját, és aláásná a gazdálkodási rendszert. A Halászati Főigazgatóság ennélfogva egy hosszú távú megközelítést javasolt, amelynek értelmében a halászat szintjét már 2005-ben fokozatosan a fenntartható szintekre csökkentik. Az ágazat akkor támogatta ezt a megközelítést, valamint az annak alkalmazásából következő teljes kifogható mennyiségeket.

A konzultációs folyamat nagyobb átláthatóságát szem előtt tartva a Bizottság a júniusi ülés óta tájékoztatta a balti-tengeri tanácsadó bizottságot a tőkehalállományok teljes kifogható mennyiségének meghatározásához valószínűleg alkalmazandó megközelítésről.

A halászati erőkifejtésekre és ellenőrzésre vonatkozó intézkedések tekintetében jó néhány alkalommal konzultáltak az ágazattal, nem kormányzati szervezetekkel és a tagállamokkal, és a javaslatban szereplő elemek különösen a halászati ágazat által tett észrevételeket tükrözik.

- **Szakvélemények összegyűjtése és felhasználása**

A Közösség minden évben tudományos szakvéleményt kér az ICES-től és a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottságtól (HTMGB) a fontos halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény kiterjed minden olyan balti-tengeri állományra, amelyek vonatkozásában teljes kifogható mennyiséget javasolnak. A javasolt teljes kifogható mennyiségek a szakvéleményen alapulnak, de nem szükségképpen követik szó szerint az abban foglaltakat. A teljes kifogható mennyiségek évenkénti ingadozása nem haladhatja meg a 15%-ot, ami összhangban áll a Bizottság azon szándékával, hogy a halászati lehetőségek stabilitása mellett biztosítsa a halászati erőforrások fenntartható hasznosítását.

A tőkehalállományok tekintetében a javasolt teljes kifogható mennyiségek hosszú távú megközelítést tükröznek, amellyel a teljes kifogható mennyiségeket és a halászati erőkifejtést az évek során fokozatosan a fenntartható szintekre csökkentik. E javaslattal párhuzamosan a Bizottság a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves tervet illetően is előterjesztett egy javaslatot. A terv központi eleme a halászati erőkifejtésnek a hosszú távú fenntartható szintekre történő fokozatos csökkentése, ami magas és stabil hozamokat fog biztosítani. A javasolt teljes kifogható mennyiségek ennélfogva nem követik az ICES azon halászati ajánlását, amely szerint a balti-tenger keleti részén be kell tiltani tőkehalhalászatot az állományok megmentése érdekében. A teljes kifogható mennyiségek a többéves tervben alkalmazandó fokozatos megközelítés elvét tükrözik.

A keleti tőkehalállományra vonatkozó TAC-javaslat azonban rendkívüli körülmények miatt nem a javasolt többéves tervben szereplő, a halászati erőkifejtés fokozatos csökkentésének elvével összhangban került meghatározásra. Az állomány aggasztó állapota miatt határozottabb intézkedéseket kell foganatosítani az állomány további leépülésének megakadályozására. Figyelembe véve az állomány jelenlegi helyzetét, a halászattal előidézett halpusztulásnak a tervben előirányzott 10%-os fokozatos csökkenése a TAC 26%-os emelkedéséhez vezetne. Tekintettel azonban az állomány helyreállítására és annak későbbi

fenntartható kiaknázására irányuló szándékra, a Bizottság a halászattal előidézett halpusztulás nagyobb mértékű csökkentése mellett döntött, amely a TAC 15%-os és a halászati erőkifejtés azzal egyenértékű csökkentésének felel meg.

Az ezen állományra vonatkozó tudományos vélemény alapján a Bizottság különös figyelemmel fogja kísérni, hogy a javasolt csökkentés milyen hatással lesz a keleti tőkehalállomány állapotára, és az állományra vonatkozó hosszú távú gazdálkodási terv Tanács általi elfogadásáig az elkövetkező években egyre szigorúbb intézkedéseket lesz kénytelen javasolni.

A konzultációba bevont legfontosabb szervezetek/szakértők

A konzultációba bevont tudományos szervezetek a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) és a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB).

- **Hatásvizsgálat**

A javasolt intézkedések – végrehajtásuk esetén – összességben a közösségi hajók számára a balti-tengeri halászati lehetőségek növekedését fogják eredményezni. A sprattra és egyes heringállományokra vonatkozó halászati lehetőségek növekedni fognak, és a halászok csak a tőkehalállományt illetően szembesülnek majd alacsonyabb kvótákkal. A teljes kifogható lazacmennyiség csökkentése valódi fogási adatokon alapszik, ezért várhatóan nem lesz hatással a kirakodott halzsákmány közvetlen értékére. A Balti-tengerben halászott, kirakodott halfogások közvetlen értéke azonban – feltéve, hogy az árak nem változnak – a várakozások szerint 2007-ben hozzávetőleg 12%-kal fog csökkenni a tőkehalállományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek csökkentése miatt.

A javaslat nem csupán a rövid távú döntéseket tükrözi, hanem egyúttal egy hosszabb távú megközelítés része is, amellyel a halászat szintjét fokozatosan a hosszú távon fenntartható szintekre csökkentik.

A javaslatban alkalmazott megközelítés ezért közép és hosszú távon csökkentett halászati erőkifejtést, de stabil vagy növekvő kvótákat fog eredményezni. A megközelítés hosszú távú következményei várhatóan a következők: a halászati erőkifejtés csökkenése eredményeként a környezetre gyakorolt kisebb kihatás, a halfogási ágazatban a hajók számának és/vagy a hajónkénti átlagos halászati erőkifejtés csökkenése, valamint a változatlan vagy nagyobb mennyiségű kirakodások.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja a 2371/2002/EK tanácsi rendelet és különösen annak 20. cikke.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

A javaslat nincs kihatással a Közösség költségvetésére.

5. TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- Részletes magyarázat

A javaslat meghatározza a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok halászati lehetőségeit a 2007. évre.

A teljes kifogható mennyiségeket és a tagállamok között elosztott kvótákat az I. melléklet tartalmazza. A javaslatban szereplő számadatok tükrözik a tudományos szakvéleményben foglaltakat, valamint a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, az Európai Bizottságnak a 2007. évi halászati lehetőségekről szóló politikai nyilatkozatáról szóló bizottsági közleményben körvonalazott teljes kifogható mennyiségek és kvóták meghatározásának keretét.

A két tőkehalállományra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek és kvóták szorosan összefüggnek a halászati erőkifejtés II. mellékletben megállapított határértékeivel csakúgy, mint a III. melléklet 2. pontjában meghatározott nyomon követési, vizsgálati és felügyeleti intézkedésekkel.

A III. mellékletben foglalt átmeneti technikai intézkedések meghatározóak a Balti-tengerben élő két tőkehalállományt illetően, amely károkat szenved a nem fenntartható módon történő halászat következtében. A Bizottság beterjesztett egy új rendeletjavaslatot a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves tervről [hivatkozás a javaslatra], amely magában foglalja mindezen intézkedéseket. A javaslatot a Tanács várhatóan 2007 elején fogadja el.

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 20. cikkére,

tekintettel a teljes kifogható mennyiségek (TAC) és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről szóló, 1996. május 6-i 847/1996/EK tanácsi rendeletre[3] és különösen annak 2. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 2371/2002/EK rendelet 4. cikke előírja a Tanács számára a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférés és a halászati tevékenységek fenntartható végzésének biztosításához szükséges intézkedések elfogadását, a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények, és különösen a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság által készített jelentések figyelembevételével.

(2) A 2371/2002/EK rendelet 20. cikke értelmében a Tanács feladata a halászati lehetőségek korlátozásainak halászterületenkénti vagy halászterület-csoportonkénti meghatározása és e lehetőségeknek a tagállamok közötti elosztása.

(3) A halászati lehetőségek hatékony kezelésének biztosítása érdekében meg kell állapítani a halászati műveletek végzésének egyedi feltételeit.

(4) A halászati gazdálkodásra vonatkozó elveket és egyes eljárásokat közösségi szinten kell megállapítani annak érdekében, hogy a tagállamok biztosíthassák a lobogójuk alatt közlekedő hajók irányítását.

(5) A 2371/2002/EK rendelet 3. cikke megállapítja a halászati lehetőségek elosztása szempontjából lényeges fogalommeghatározásokat.

(6) A 847/96/EK tanácsi rendelet 2. cikkével összhangban azonosítani kell azokat az állományokat, amelyekre az ott említett különböző intézkedések vonatkoznak.

---

[2] HL L 358., 2002.12.31., 59. o.
[3] HL L 115., 1996.5.9., 3. o.

(7) A halászati lehetőségeket az e tárgyra vonatkozó közösségi jogszabályokkal és különösen a halászhajók jelzésére és okmányaira vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1987. május 20-i 1381/87/EGK bizottsági rendelettel[4], a tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelettel[5], a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelettel[6], a műholdas hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 2003. december 18-i 2244/2003/EK bizottsági rendelettel[7], a halászhajók jellemzőinek meghatározásáról szóló, 1986. szeptember 22-i 2930/86/EGK tanácsi rendelettel[8], az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról szóló, 1991. december 17-i 3880/91/EGK tanácsi rendelettel[9], valamint a Balti-tenger, a Bæltek és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről szóló, 2005. december 21-i 2187/2005/EK tanácsi rendelettel[10] összhangban kell kiaknázni.

(8) A halállományok védelméhez való hozzájárulás érdekében 2007-ben végre kell hajtani bizonyos, a halászat ellenőrzésére és műszaki feltételeire vonatkozó kiegészítő intézkedéseket.

(0) A közösségi halászok megélhetésének biztosítása érdekében fontos, hogy ezeket a halászterületeket 2007. január 1-jén megnyissák. Az ügy sürgősségére való tekintettel különösen fontos, hogy az eljárás mentesüljön az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget, az Európai Szén- és Acélközösséget és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésekhez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv I. szakaszának 3. pontjában meghatározott hathetes időszak alól,

---

4 HL L 132., 1987.5.21., 9. o.

5 HL L 276., 1983.10.10., 1. o. A legutóbb az 1965/2001/EK rendelettel (HL L 268., 2001.10.9., 23. o.) módosított rendelet.

6 HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1954/2003/EK rendelettel (HL L 289., 2003.11.7., 1. o.) módosított rendelet.

7 HL L 333., 2003.12.20., 17. o.

8 HL L 274., 1986.9.25., 1. o. A 3259/94/EK rendelettel (HL L 339., 1994.12.29., 11. o.) módosított rendelet.

9 HL L 365., 1991.12.31., 1. o.

10 HL L 16., 2005.1.20., 184. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET
Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk
Tárgy

Ez a rendelet megállapítja bizonyos balti-tengeri halállományok és halállomány-csoportok tekintetében a 2007. évre vonatkozó halászati lehetőségeket, valamint azokat a kapcsolódó feltételeket, amelyek mellett e halászati lehetőségek felhasználhatók.

2. cikk
Hatály

(1) Ezt a rendeletet a közösségi halászhajókra (közösségi hajók) és a Balti-tengeren működő, harmadik országok lobogója alatt közlekedő, és ott lajstromozott halászhajókra alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ez a rendelet nem vonatkozik a kizárólag tudományos célú, az érintett tagállam engedélyével és annak felügyelete alatt folytatott halászati tevékenységekre, amelyekről előre tájékoztatták a Bizottságot és azt a tagállamot, amelynek vizein a kutatást végzik.

3. cikk
Fogalommeghatározások

A 2371/2002/EK rendelet 3. cikkében megállapított fogalommeghatározásokon túlmenően e rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) az ICES-övezetek (Nemzetközi Tengerkutatási Tanács) a 3880/91/EGK rendeletben meghatározott övezetek;

b) „Balti-tenger”: a IIIb., IIIc. és IIId. ICES-körzet;

c) „teljes kifogható mennyiség (TAC)”: az egyes állományokból évente kifogható mennyiség;

d) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek a Közösség, valamely tagállam vagy egy harmadik ország részére elosztott hányada.

II. FEJEZET
Halászati lehetőségek és kapcsolódó feltételek

4. cikk
Fogási korlátozások és elosztásuk

A 847/96/EK rendelet 2. cikkével összhangban a fogási korlátozásokat, az ilyen korlátozásoknak a tagállamok közötti elosztását, valamint a további feltételeket e rendelet I. melléklete tartalmazza.

5. cikk
Az elosztásra vonatkozó különös rendelkezések

(1) A fogási korlátozásoknak a tagállamok között az I. mellékletben meghatározott módon történő elosztása nem érinti az alábbiakat:

a) a 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (5) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) a 2847/93/EGK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése, 23. cikkének (1) bekezdése és 32. cikkének (2) bekezdése szerinti újraelosztások;

c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke szerint engedélyezett további kirakodások;

d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott mennyiségek;

e) a 847/96/EK rendelet 5. cikke szerinti levonások.

(2) A 2008-ra átcsoportosítandó kvóták visszatartása céljából a 847/96/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdése – az említett a rendelettől eltérve – alkalmazható valamennyi, analitikai TAC alá tartozó állomány esetében.

6. cikk
A fogásokra és járulékos halfogásokra vonatkozó feltételek

(1) A fogási korlátozások alá tartozó állományokból származó halak csak akkor tárolhatók a fedélzeten vagy csak akkor rakodhatók ki, ha:

a) a fogásokat kvótával rendelkező tagállam hajói zsákmányolták, és e kvóta még nem merült ki;

b) a fogások olyan közösségi részesedés részét képezik, amelyeket nem osztottak szét kvóták szerint a tagállamok között, és amely még nem merült ki, vagy

c) a heringtől és a sprattól eltérő fajok más fajokkal keverednek, a fogásokat olyan vonóhálóval, kerítőhálóval vagy hasonló halászeszközzel zsákmányolták, amelynek szembősége 32 mm-nél kisebb, és a fogásokat sem a fedélzeten, sem a kirakodás során nem válogatták szét.

(2) Minden kirakodást a kvóta ellenében vagy – ha a közösségi részesedést nem osztották szét kvótánként a tagállamok között – a közösségi részesedés ellenében számolják el, kivéve az (1) bekezdés c) pontja szerinti fogások esetében.

(3) Amennyiben valamely tagállam heringkvótája kimerül, az adott tagállam lobogója alatt közlekedő, a Közösségben lajstromozott és azokon a halászterületen működő hajók, amelyekre az érintett kvóta vonatkozik, nem rakodhatják ki a nem szétválogatott, illetve heringet tartalmazó fogásokat.

7. cikk
A halászati erőkifejtés korlátozásai

A halászati erőkifejtés korlátozásait a II. melléklet tartalmazza.

8. cikk
Átmeneti technikai és ellenőrző intézkedések

Az átmeneti technikai és ellenőrző intézkedéseket a III. melléklet tartalmazza.

III. FEJEZET
Záró rendelkezések

9. cikk
Adatküldés

Amikor a tagállamok a 2847/93/EGK rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottságnak elküldik a fogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

10. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Kirakodási korlátozások és kapcsolódó feltételek az olyan területeken lévő közösségi hajókra alkalmazandó fogási korlátozások éves kezelése vonatkozásában, amelyek esetében fajonkénti és területenkénti fogási korlátozások vannak érvényben

A következő táblázatok állományonként állapítják meg a teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat (élősúly-tonnában, kivéve, ahol ezt másként határozzák meg), azok tagállamok közötti elosztását és a kvóták éves kezelésére vonatkozó kapcsolódó feltételeket.

Faj:	Hering *Clupea harengus*	Övezet:	30–31. alterület HER/3D30.; HER/3D31.
Finnország	72 230	Analitikai TAC.	
Svédország	15 870	A 847/96/EK rendelet 3. cikke alkalmazandó.	
EK	88 100	A 847/96/EK rendelet 4. cikke alkalmazandó.	
		A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
TAC	88 100		

Faj:	Hering *Clupea harengus*	Övezet:	22–24. alterület HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Dánia	7 359	Analitikai TAC.	
Németország	28 966	A 847/96/EK rendelet 3. cikke alkalmazandó.	
Finnország	4	A 847/96/EK rendelet 4. cikke alkalmazandó.	
Lengyelország	6 831	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
Svédország	9 340		
EK	52 500		
TAC	52 500		

Faj:	Hering *Clupea harengus*	Övezet:	25–27., 28.2., 29. és 32. alterület HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.; HER/3D29.; HER/3D32.
Dánia	2 931	Analitikai TAC.	
Németország	777	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Észtország	14 967	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Finnország	29 215	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó	
Lettország	3 693		
Litvánia	3 889		
Lengyelország	33 190		
Svédország	44 556		
EK	133 218		
TAC	147 200		

Faj:	Hering	Övezet:	28.1. alterület
	Clupea harengus		HER/03D.RG
Észtország	15 701	Analitikai TAC.	
Lettország	18 299	A 847/96/EK rendelet 3. cikke alkalmazandó	
		A 847/96/EK rendelet 4. cikke alkalmazandó.	
EK	34 000	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
TAC	34 000		

Faj	Tőkehal	Övezet:	25–32. alterület (közösségi vizek)
	Gadus morhua		COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Dánia	8 849	Analitikai TAC.	
Németország	3 520	A 847/96/EK rendelet 3. cikkét nem alkalmazandó	
Észtország	862	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Finnország	677	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
Lettország	3 290		
Litvánia	2 168		
Lengyelország	10 191		
Svédország	8 965		
EK	38 522		
TAC	41 820		

Faj:	Tőkehal	Övezet:	22–24. alterület (közösségi vizek)
	Gadus morhua		COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Dánia	10 537	Analitikai TAC.	
Németország	5 152	A 847/96/EK rendelet 3. cikkét kell alkalmazni	
Észtország	234	A 847/96/EK rendelet 4. cikke alkalmazandó.	
Finnország	207	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
Lettország	872		
Litvánia	565		
Lengyelország	2 819		
Svédország	3 754		
EK	24 140		
TAC	24 140		

Faj:	Sima lepényhal *Pleuronectes platessa*	Övezet:	IIIb., c., d. (közösségi vizek) PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Dánia	2 697	Elővigyázatossági TAC.	
Németország	300	A 847/96/EK rendelet 3. cikke alkalmazandó.	
Svédország	203	A 847/96/EK rendelet 4. cikke alkalmazandó.	
Lengyelország	565	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
EK	3 766		
TAC	Nem releváns.		

Faj:	Atlanti-óceáni lazac *Salmo salar*	Övezet:	IIIb., c., d. (közösségi vizek) a 32. alterület kivételével SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Dánia	74 808 (1)	Analitikai TAC.	
Németország	8 323 (1)	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Észtország	7 603 (1)	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Finnország	93 280 (1)	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
Lettország	47 581 (1)		
Litvánia	5 593 (1)		
Lengyelország	22 694 (1)		
Svédország	101 119 (1)		
EK	361 001 (1)		
TAC	368 000 (1)		

_____

(1) A halegyedek számában kifejezve

Faj:	Atlanti-óceáni lazac *Salmo salar*	Övezet:	32. alterület SAL/3D32.
Észtország	1 581 (1)	Analitikai TAC.	
Finnország	13 838 (1)	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
		A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
EK	15 419 (1)	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
TAC	17 000 (1)		

_____

(1) A halegyedek számában kifejezve

Faj:	Spratt *Sprattus sprattus;*	Övezet:	IIIb., c., d. (közösségi vizek) SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Dánia	42 310	Analitikai TAC.	
Németország	26 805	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Észtország	49 131	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Finnország	22 148	A 847/96/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó.	
Lettország	59 339		
Litvánia	21 465		
Lengyelország	125 927		
Svédország	81 793		
EK	428 918		
TAC	477 000		

II. MELLÉKLET

1. A halászati erőkifejtés korlátozásai

1.1. A 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű vonóhálóval, kerítőhálóval vagy hasonló halászeszközzel, illetve 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű, fenéken rögzített kopoltyúhálóval, állítóhálóval és tükörhálóval, vagy fenéken rögzített kötéllel történő halászat tilos:

a) március 15-től május 14-ig a 22–24. alterületen, és

b) június 15-től szeptember 14-ig a 25–27. alterületen.

1.2. A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók esetében tilos a 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű vonóhálóval, kerítőhálóval vagy hasonló halászeszközzel, illetve 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű, fenéken rögzített kopoltyúhálóval, állítóhálóval és tükörhálóval, vagy fenéken rögzített horogsorral történő halászat tilos:

a) 57 naptári napig a 22–24. alterületen a március 15. és május 14. közötti időszak kivételével, és

b) 51 naptári napig a 25–27. alterületen a június 15. és szeptember 14. közötti időszak kivételével.

1.3. A Bizottság kérésére a tagállamok benyújtják az 1.2. pontnak való megfeleléshez alkalmazott rendszerük leírását.

1.4. Az 1.1. és 1.2. ponttól eltérve a 12 méternél kisebb teljes hosszúságú közösségi hajók számára engedélyezett az élősúlyban kifejezett mennyiség legfeljebb 10%-át kitevő tőkehal fedélzeten tartása és kirakodása, ha 110 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű kopoltyúhálóval, állítóhálóval és/vagy tükörhálóval halásznak.

III. MELLÉKLET
Átmeneti technikai és ellenőrző intézkedések

1. Halászati korlátozások

1.1. Május 1-jétől október 31-ig tilos valamennyi halászati tevékenység a következő, a WGS84 koordináta-rendszerben megadott földrajzi pontokat loxodromákkal sorrendben összekötő vonallal határolt területeken belül:

1. terület:

– ÉSZ 55°45', KH 15°30'

– ÉSZ 55°45', KH 16°30'

– ÉSZ 55°00', KH 16°30'

– ÉSZ 55°00', KH 16°00'

– ÉSZ 55°15', KH 16°00'

– ÉSZ 55°15', KH 15°30'

– ÉSZ 55°45', KH 15°30'

2. terület:

– ÉSZ 55°00', KH 19°14'

– ÉSZ 54°48', KH 19°20'

– ÉSZ 54°45', KH 19°19'

– ÉSZ 54°45', KH 18°55'

– ÉSZ 55°00', KH 19°14'

3. terület:

– ÉSZ 56°13', KH 18°27'

– ÉSZ 56°13', KH 19°31'

– ÉSZ 55°59', KH 19°13'

– ÉSZ 56°03', KH 19°06'

– ÉSZ 56°00', KH 18°51'

– ÉSZ 55°47', KH 18°57'

– ÉSZ 55°30', KH 18°34'

– ÉSZ 56°13', KH 18°27'

1.2. Az 1.1. ponttól eltérve engedélyezett a halászat a 157 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű kopoltyúhálóval, állítóhálóval és tükörhálóval, illetve horogsorral. A horogsorral folytatott halászat esetében nem tartható a fedélzeten tőkehal.

2. A balti-tengeri tőkehalállományok helyreállításával kapcsolatos nyomon követési, vizsgálati és felügyeleti tevékenységek

2.1. A balti-tengeri tőkehalra vonatkozó különleges halászati engedély

2.1.1. A különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendelet[11] 1. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, a fedélzeten 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű halászeszközzel rendelkező vagy azt használó minden 8 m teljes hosszúságú vagy annál hosszabb közösségi hajó a balti-tengeri tőkehalra vonatkozó különleges halászati engedéllyel rendelkezik.

2.1.2. A tagállamok az 2.1.1. pontban említett, a tőkehalra vonatkozó különleges halászati engedélyt a csak olyan közösségi hajók számára adhatják ki, amelyek a balti-tengeri tőkehalhalászatra vonatkozóan 2005-ben különleges halászati engedéllyel rendelkeznek a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2005. évre történő meghatározásáról szóló, 2004. december 22-i 27/2005/EK tanácsi rendelet[12] III. mellékletének 6.2.1. pontjával összhangban. Ennek ellenére azonban egy tagállam kiadhat tőkehalhalászatra különleges halászati engedélyt valamely, saját lobogója alatt közlekedő és a Közösségben lajstromozott, 2005-re különleges halászati engedéllyel nem rendelkező közösségi hajónak, ha az adott tagállam biztosítja, hogy a Balti-tengeren bármilyen, 90 mm-es vagy annál nagyobb szembőségű halászeszközzel végzett halászatból azonos értékű, kilowattban (kW) mért teljesítményt von ki.

2.1.3. Minden tagállam létrehozza és fenntartja a balti-tengeri tőkehalra vonatkozó különleges halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét, és azt hivatalos weboldalán a Bizottság és a Balti-tengerrel szomszédos tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

2.1.4. Azon közösségi hajó parancsnoka vagy meghatalmazott képviselője, amely számára egy tagállam a balti-tengeri tőkehalra vonatkozó különleges halászati engedélyt adott ki, az engedély másolatát a halászhajó fedélzetén tartja.

2.2. Hajónaplók

[11] HL L 171., 1994.7.6., 7. o.
[12] HL L 12., 2005.1.14., 1. o.

2.2.1. A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet[13] 6. cikkének (4) bekezdésétől eltérve a 8 m teljes hosszúságú vagy annál hosszabb közösségi hajók parancsnokai a 2847/93/EGK rendelet 6. cikkével összhangban tevékenységeikről hajónaplót vezetnek.

2.2.2. A hajómegfigyelési rendszerrel (VMS) felszerelt hajók esetében a tagállamok a VMS-adatok alapján ellenőrzik, hogy a halászati felügyelő központba (FMC) érkezett információk megfelelnek-e a hajónaplóban feltüntetett tevékenységeknek. E keresztellenőrzések eredményeit számítógéppel olvasható formában rögzítik és három évig tárolják.

2.2.3. Minden egyes tagállam rendszeresen frissíti és weboldalán elérhetővé teszi azon kapcsolattartók elérhetőségi adatait, akik számára a hajónaplókat, kirakodási nyilatkozatokat és előzetes értesítéseket e melléklet 2.8. pontjának megfelelően el kell küldeni.

2.3. A hajónapló adatainak megengedett hibahatára

2.3.1. A 2807/83/EGK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, a TAC alá tartozó, hajón tartott hal kilogrammban megadott mennyiségének becslésekor a megengedett hibahatár a hajónaplóban szereplő adat 8%-a.

2.3.2. A szétválogatás nélkül kirakodott fogások esetében a mennyiség becslésekor a megengedett hibahatár a fedélzeten tartott teljes mennyiség 8%-a.

2.4. A halfogásra vonatkozó adatok elektronikus rögzítése és küldése

2.4.1. A tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelet[14] 1. cikkétől eltérve, a VMS-rendszerrel felszerelt hajók, a hajónaplóba kötelezően feljegyzendő halászati tevékenységekre vonatkozó információk elektronikus rögzítésére és bejelentésére alkalmas, a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott informatikai eszközöket működtethetnek a fedélzetükön.

2.4.2. Az 2.4.1. pontban említett hajók valamennyi, a hajónaplóba kötelezően feljegyzendő halászati tevékenységre vonatkozó rögzített információt elküldenek a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központjának. A lobogó szerinti tagállamok halászati felügyelő központjai biztosítják, hogy az ilyen adatokat számítógéppel olvasható formában rögzítik és azokat 3 évig megőrzik.

---

13 HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

14 HL L 276., 1983.10.10., 1. o. A legutóbb az 1804/2005/EK rendelettel (HL L 290., 2005.11.4., 10. o.) módosított rendelet.

2.4.3. A tagállamok biztosítják, hogy saját halászati felügyelő központjuk naponta, vagy ha a halászati felügyelő központ szükségesnek ítéli, rövidebb idő alatt megkapja a 2.4.2. pontban említett információkat.

2.4.4. A lobogó szerinti tagállamok a 2.4.2. ponttal összhangban kapott információkat naponta elküldik a parti állam halászati felügyelő központjának, amíg halászhajóik az adott parti állam vizein tartózkodnak. A parti állam halászati felügyelő központja határozhat úgy, hogy gyakrabban kéri az információkat.

2.5. A halászati erőkifejtésre vonatkozó adatok rögzítése

2.5.1. A halászhajók a 2847/93/EGK rendelet 19b. cikkében előírt információkat elküldik a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központjának, és azt beviszik a 2244/2003/EK bizottsági rendelet 13. cikkében említett számítógépes adatbázisba.

2.5.2. A 2847/93/EGK rendelet 19b. cikke nem vonatkozik a VMS-rendszerrel felszerelt hajókra.

2.6. A halászati erőkifejtés nyomon követése és ellenőrzése

2.6.1. A lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságai nyomon követik és ellenőrzik a következők betartását:

a) a halászati erőkifejtésnek a II. melléklet 1.1. és 1.2. pontjában előírt korlátozásai,

b) az melléklet 1. pontjában előírt halászati korlátozások.

2.6.2. A tagállamok minden év január 31-ig összeállítják és fenntartják az e rendelet II. melléklete 1.1. és 1.2. pontjának rendelkezései hatálya alá tartozó hajók jegyzékét, és azt hivatalos weboldalukon elérhetővé teszik. A jegyzékben fel kell tüntetni az egyes hajók által felhasznált naptári napok számát a II. melléklet 1.1. és 1.2. pontjában említett területeken.

2.6.3. A 2.6.2. pontban említett jegyzéket naponta frissíteni kell az egyes hajók által felhasznált napok tekintetében.

2.7. Egyes területekre való belépés, illetve azok elhagyása

2.7.1. Halászhajók csak abban az esetben kezdhetnek halászati tevékenységet közösségi vizeken – legyen szó akár a 22–24. alterületről (A. terület) vagy a 25–27. alterületről (B. terület) –, ha 100 kg-nál kevesebb tőkehalat tartanak fedélzetükön.

2.7.2. Amennyiben egy halászhajó több mint 100 kg tőkehallal a fedélzetén elhagyja az A. vagy B. területet, illetve a 28–32. alterületet (C. terület), a következőket kell tennie:

a) közvetlenül behajózik egy olyan kikötőbe, amely azon a területen található, ahol halászott, és kirakodja halzsákmányát, vagy

b) közvetlenül behajózik egy olyan kikötőbe, amely azon a területen kívül található, ahol halászott, és kirakodja halzsákmányát.

c) a halászterület elhagyásakor a hálókat oly módon kell elrakni, hogy azok ne legyenek használatra kész állapotban, a következő feltételeknek megfelelően:

i. a hálókat, nehezékeket és a hasonló eszközöket különválasztják a vonóháló-lemezektől, valamint a vonó- és vontatóhuzaloktól és kötelektől,

ii. a fedélzeten vagy afölött található hálókat biztonságosan odaerősítették a fedélzeti felépítmény valamelyik pontjához.

2.8. Előzetes értesítés

2.8.1. A 22–24. alkörzetet (A. terület), 25–27. alkörzetet (B. terület) vagy a 28–32. alkörzetet (C. terület) fedélzetén több mint 300 kg tőkehallal elhagyó közösségi halászhajó parancsnoka a terület elhagyása előtt két órával értesíti a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságait a következőkről:

a) a kilépés pontos ideje és helye,

b) a fedélzeten tartott összes fogás tekintetében a fajonkénti élősúly mennyisége.

Az e melléklet 2.4. pontjának hatálya alá tartozó hajók mentesülnek e kötelezettség alól.

2.8.2. A 2.8.1. pontban előírt értesítést a közösségi halászhajó parancsnokának képviselője is megteheti.

2.8.3. A 2847/93/EGK rendelet 7. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, a 300 kg élősúlyú tőkehalmennyiséget a fedélzetén tartó közösségi halászhajó parancsnoka, vagy annak képviselője legalább két órával a kirakodási helyre történő belépés előtt tájékoztatja a kirakodás szerinti tagállam illetékes hatóságait a következőkről:

a) a kirakodási hely neve,

b) a kirakodási helyre történő érkezés várható időpontja,

c) a fedélzeten tartott összes fogás tekintetében a fajonkénti élősúly mennyisége.

2.9. Kijelölt kikötők

2.9.1. Ha egy hajó 750 kg-ot meghaladó élősúlyú tőkehalat tart a fedélzetén, a tőkehal kizárólag a kijelölt kikötőkben rakodható ki.

2.9.2. Minden tagállam kijelölheti azokat a kikötőket, ahol a 750 kg-ot meghaladó balti-tengeri tőkehal kirakodható.

2.9.3. Az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított 15 napon belül minden tagállam, amely ilyen jegyzéket állított össze, fenntartja és hivatalos weboldalán elérhetővé teszi a kijelölt kikötők jegyzékét.

2.10. Az először kirakodott tőkehal lemérése

2.10.1. A több mint 100 kg mennyiségű tőkehalat a fedélzeten tartó halászhajók nem kezdhetik meg a kirakodást, amíg a kirakodás helyének illetékes hatóságai azt nem engedélyezik.

2.10.2. A tagállam illetékes hatóságai megkövetelhetik, hogy a Balti-tengeren fogott és az először abban a tagállamban kirakodott tőkehal bármekkora mennyiségét ellenőrök jelenlétében mérjék le, mielőtt azt az első kirakodási kikötőből máshova szállítják.

2.11. Vizsgálati referenciaszintek

Minden Balti-tenger környéki tagállam konkrét vizsgálati referenciaszinteket határoz meg. Ezeket az elért eredmények elemzését követően időszakosan felülvizsgálják. A vizsgálati szinteket az 1. függelékben meghatározott célszintek eléréséig fokozatosan fejlesztik.

2.12. Az áthaladás és átrakodás tilalma

2.12.1. A tőkehalhalászat tekintetében lezárt területeken tilos az áthaladás, kivéve ha a hajón lévő halászeszközt a 2.7.2. pont c) alpontjával összhangban biztonságosan rögzítették és elrakták.

2.12.2. A tőkehal átrakodása kizárólag az illetékes hatóságok által átrakodásra kijelölt kikötőkben történhet.

2.13. A balti-tengeri tőkehal szállítása

A 2847/93/EGK rendelet 8. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, a legalább nyolc méter teljes hosszúságú halászhajó parancsnoka kirakodási nyilatkozatot tölt ki, amennyiben a halat a kirakodás vagy behozatal helyétől eltérő helyre szállítja.

A kirakodási nyilatkozat mellé csatolni kell a 2847/93/EGK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében előírt szállítási dokumentumokat.

2.14. Közös felügyelet és az ellenőrök cseréje

2.14.1. Az érintett tagállamok közös vizsgálati és felügyeleti tevékenységeket vállalnak, és e célból közös működési eljárásokat hoznak létre.

2.14.2. A közös vizsgálati és felügyeleti tevékenységeket ellátó tagállamok biztosítják, hogy minden egyes résztvevő tagállam ellenőrét meghívják legalább az e tevékenységekben való részvételre.

2.14.3. A Bizottság ellenőrei részt vehetnek vizsgálati és felügyeleti tevékenységekben.

2.14.4. A Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal (KHEH) a 2008-as közös vizsgálati és felügyeleti program összehangolása érdekében 2007. november 15. előtt összehívja az illetékes nemzeti vizsgálati hatóságok ülését.

2.15. Nemzeti ellenőrzési cselekvési programok

2.15.1. A 2. függelékkel összhangban minden egyes érintett tagállam nemzeti ellenőrzési cselekvési programot határoz meg a Balti-tengerre vonatkozóan.

2.15.2. Valamennyi érintett tagállam egyedi vizsgálati referenciaszinteket határoz meg összhangban az 1. függelékkel. Ezeket az elért eredmények elemzését követően időszakosan felülvizsgálják. A vizsgálati referenciaszinteket a 2. függelékben meghatározott célszintek eléréséig fokozatosan emelik.

2.15.3. 2007. január 31. előtt az érintett tagállamok hivatalos weboldalukon a Bizottság és a Balti-tengerrel szomszédos tagállamok számára hozzáférhetővé teszik az 2.15.1. pontban említett nemzeti ellenőrzési cselekvési programot a végrehajtási ütemtervvel együtt.

2.15.4. A Bizottság összehívja a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság ülését a balti-tengeri tőkehalállományokra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési programok betartásának és annak eredményeinek értékelése érdekében.

2.16. Különleges megfigyelési program

2.16.1. A 2847/93/EGK rendelet 34c. cikke (1) bekezdésének 4. albekezdésétől eltérve, az érintett tőkehalállományokra vonatkozó különleges megfigyelési és vizsgálati program három évnél tovább tarthat.

A III. melléklet 1. függeléke

Egyedi vizsgálati referenciaszintek

Célkitűzés

1. Minden egyes tagállam egyedi vizsgálati referenciaszinteket határoz meg e melléklettel összhangban.

Stratégia

2. A halászati tevékenységek vizsgálata és felügyelete elsősorban a nagy valószínűséggel tőkehalat fogó hajókra irányul. A tőkehal szállítására és forgalmazására vonatkozó véletlenszerű vizsgálatokat kiegészítő keresztellenőrzési rendszerként alkalmazzák a vizsgálat és a felügyelet hatékonyságának mérésére.

Prioritások

3. A különböző halászeszköztípusok különböző rangsorolási szintekbe tartoznak attól függően, hogy a flottákat milyen mértékben érintik a halászati lehetőségek korlátozásai. Emiatt minden tagállam egyedi prioritásokat határoz meg.

Mintavétel

4. Minden egyes tagállam meghatározza és ismerteti, melyik mintavételi stratégiát alkalmazza.

   A Bizottság kérésére a tagállam által alkalmazott mintavételi tervet hozzáférhetővé kell tenni.

Célszintek

5. Legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül valamennyi tagállam végrehajtja vizsgálati ütemtervét az alábbiakban megállapított célszintek figyelembevételével.

   a) A kikötői vizsgálatok szintje

   Általánosságban legalább az egyszerű véletlenszerű mintavétel szintjének megfelelő pontosságot kell elérni, és a vizsgálatok valamennyi kirakodási helyen a partra szállított tőkehalfogás tömegének 20%-ára terjednek ki.

   b) Az értékesítés vizsgálatának szintje

   Az aukción eladásra kínált tőkehalmennyiségek 5%-ának vizsgálata.

   c) A tengeren végzett vizsgálat szintje

   Rugalmas szint: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően határozzák meg. A tengeren végzett vizsgálatok szintjei a tengeren a tőkehal-gazdálkodási területeken eltöltött járőrnapok számára

vonatkoznak, lehetőség szerint külön szinttel a meghatározott területeken történő járőrözéssel eltöltött napok vonatkozásában.

d) A légi felügyelet szintje

Rugalmas szint: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően és a tagállam rendelkezésére álló, elérhető erőforrások figyelembevételével határozzák meg.

A III. melléklet 2. függeléke

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok tartalma

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok többek között a következőket határozzák meg.

1. Ellenőrzési eszközök

Emberi erőforrások

1.1. A parti és tengeri ellenőrök száma, valamint alkalmazásuk időszakai és körzetei.

Műszaki erőforrások

1.2. A járőrhajók és -repülőgépek száma, valamint bevetésük időszakai és körzetei.

Pénzügyi erőforrások

1.3. Az emberi erőforrások, járőrhajók és -repülőgépek bevetésére vonatkozó költségvetési elosztás.

2. A halászattal kapcsolatos információk elektronikus rögzítése és bejelentése

A III. melléklet 2.4., 2.5., 2.6. és 2.8. pontja teljesítésének biztosítása céljából megvalósított rendszerek leírása.

3. Kikötők kijelölése

Adott esetben a III. melléklet 2.9. pontjával összhangban a tőkehal-kirakodásokra kijelölt kikötők jegyzéke.

4. Belépési és kilépési értesítés

A III. melléklet 2.7. pontjában foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében megvalósított rendszerek leírása.

5. Kirakodások ellenőrzése

A III. melléklet 2.2., 2.3. 2.10., 2.12. és 2.13. pontjában foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében megvalósított bármely létesítmény és/vagy rendszer leírása.

6. Vizsgálati eljárások

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok meghatározzák a követendő eljárásokat:

a) a tengeren és a szárazföldön végzett vizsgálatok esetén;

b) a más tagállamok által a tőkehalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési programért felelősként kijelölt illetékes hatóságokkal folytatott kommunikáció esetén;

c) a közös felügyelet és az ellenőrök cseréje esetén, ideértve a más tagállamok felségvizein működő ellenőrök hatáskörének meghatározását.